

Bốn Cô Gái Muốn Lấy Chồng Hoàng Tử

Cổ Tích

Ngày xưa, có vợ chồng một nhà phú ông nọ sinh được bốn cô con gái, cô nào cô nấy nhan sắc sinh đẹp, tưởng trong vùng khó có ai sánh kịp. Cha mẹ các cô muốn tìm nơi môn đăng hộ đối để gả chồng, nhưng khi hỏi đến, cả bốn cô đều trả lời:

-Chúng con chỉ muốn lấy chồng hoàng tử.

Cha mẹ các cô bảo:

-Chúng mày là con nhà dân, những hạng con vua, cháu chúa thiếu gì bậc "quốc sắc thiên hương" trong thiên hạ. Làm sao lại mơ tưởng xa xôi như vậy cho khổ tâm thân.

Song dù khuyên dỗ thế nào, các cô cũng không chịu nghe. Lâu rồi, vợ chồng phú ông tức mình, bèn cho mỗi cô một nén bạc, bảo đi đâu thì đi cho khuất mắt. Bốn chị em cầm lấy bạc và rủ nhau lên đường tìm đến kinh kỳ.

Buổi chiều ngày thứ hai, họ đi trên một đoạn đường vắng toàn đồi núi. Đi mãi, mặt trời sắp lặn mà vẫn chưa gặp được ai. Cuối cùng, đến một ngã ba đường, họ gặp một bà già. Mừng quá, các cô xúm lại hỏi thăm:

-Thưa bà, nhà bà ở đâu?

Bà già cũng tỏ bộ thân mật:

-Chà! các con đi đâu đây?

-Chúng con lên kinh, đến đây thì trời đã tối.

Chỉ vào một lùm cây xa xa, bà già nói:

-Nhà già ở trong kia.

-Bà làm ơn cho chúng con nghỉ nhờ một đêm, có được không?

-Nếu các cô không chê nhà già chật hẹp thì xin mời các cô ghé nghỉ. Nào, các cô hãy đi theo già.

Không ngần ngại, bốn chị em đi theo bà già, qua một đoạn đường khá dài thì đến một lùm cây, trong có một ngôi nhà nhỏ. Chỉ vào một cái giường, bà già nói:

-Giường đây, các con có thể nằm ở đây, còn già thì ngủ trong buồng kia.

Thấy nhà vắng vẻ, các cô lại hỏi:

-Thưa bà, bà ở một mình?

-Có đứa con gái, nó đi vắng mấy ngày nay, chưa thấy về.

Vì đi đường mệt, các cô trèo lên giường làm một giấc li bì. Chỉ có cô út vì giường chật, lại nằm mé ngoài, không ngủ được. Cô bỗng ngửi thấy phảng phất một mùi tanh. Chờ khi nghe tiếng bà già ngáy ròn gờ trong buồng, cô mới lén dậy tìm khe cửa nhìn vào. Thì ra dưới giường của bà già, đầu lâu và xương trắng vút khắp nơi, ruồi nhặng lao xao, mùi tanh xông ra đến lợm mửa. Đúng là nhà một con yêu cái chuyên đi dỗ trẻ về ăn thịt. Thấy bốn cô gái trẻ măng đang cần chỗ nghỉ, yêu ta không còn mừng nào hơn thế, bèn rủ về, chuẩn bị giam họ vào hầm kín, chờ cho con gái về lần lượt bắt chén thịt. Khi thấy được tình hình nguy ngập, cô út liền đánh thức các chị dậy, rủ ta kể cho nghe mọi việc, rồi nói:

-Đây là nhà yêu tinh, không còn nghỉ ngơi gì nữa. Vậy nhân lúc nó đang ngủ, chúng ta hãy mau mau đi khỏi nơi này, nếu không thì chẳng còn mạng.

Cả mấy chị em lật đật mở cửa rồi ba chân bốn cẳng đi ra khỏi lùm cây. Nhưng đi chẳng được bao lâu, họ biết là mình lạc đường. Loanh quanh một hồi, họ bỗng gặp một ngôi đền. Chị em mệt quá vào ngồi nghỉ một lát. Nhưng rồi lại sợ yêu tinh thức dậy đuổi kịp, nên họ lại vội vã ra đi. Bấy giờ, vị thần ở ngôi đền vốn biết bốn chị em là "quý nhân", nên hiện ra trước mặt họ, ôn tồn hỏi:

-Các con đi đâu thế này?

-Bốn cô đáp:

-Chúng con tiến kinh.

-Các con đi đêm khuya mà không sợ ư?

Bốn chị em kể cho nghe chuyện gặp yêu tinh và bị lạc đường. Vị thần nói:

-Ta là thần ngôi đền này. Hãy đi với ta, ta sẽ che chở cho đến tận kinh đô.

Nói rồi vị thần hóa thành một người cao lớn bảo các cô đi theo, nép vào trong áo tơi của mình.

Đi được một chốc, bốn cô nghe có tiếng rầm rập ở đằng sau. Vị thần bảo:

-Hãy hết sức im lặng, con yêu đã đuổi kịp chúng ta .

Nói rồi thần bốc các cô lên ngồi trong túi áo mình, cứ hai cô một túi . Một chốc, con yêu đã đuổi kịp hỏi :

-Này lão kia, có thấy bốn đứa con gái đi đường này không ?

-Có gặp, nhưng chúng đã rẽ về lối kia, lâu rồi .

-Quái lạ, tại sao thấy có mùi thịt người .

-Thế thì ta vừa ăn xong đấy, những thức ăn thừa còn vứt cả đường kia kia, mà có đói thì trở lại nhặt mà ăn .

Khi con yêu quay đi thì vị thần cứ để nguyên các cô gái trong túi áo mà bước đi vùn vụt . Gà chưa gáy canh năm đã tới cửa ô . Vị thần lại bốc các cô đặt xuống đất và nói :

-Bây giờ đã đến kinh kỳ . Trời sắp sáng, các con tìm quán mà nghỉ, để ta trở lại .

Vừa bước xuống đất, bốn cô cùng sụp lạy, hết lời cảm ơn cứu mạng . Nhưng khi họ ngẩng đầu lên thì vị thần biến mất .

Bấy giờ trên đường, người đi chợ mỗi lúc một đông . Các cô bước theo họ . Đến chợ thì trời đã sáng hẳn, người ta chen chúc nhộn nhịp . Bốn chị em dạo quanh một vòng . Những người đi chợ đều trầm trồ "Ồ, con cái nhà ai mà đẹp tựa trăng rằm thế kia !" .

Hôm ấy có thị vệ trong cung cầm đi mua thức ăn, lúc trở về, họ tâu với hoàng tử:

-Hôm nay chúng tôi đi chợ ô, thấy có bốn cô gái không biết ở đâu lại . Bốn cô rất đẹp, ít khi có người đẹp như vậy .

Hoàng tử sắp lên ngôi đang kén vợ, nghe nói thế, bèn cho thị vệ gọi bốn cô vào cung, và khi được giáp mặt thì chàng đâm ra sững sờ . Bèn tâu với vua cha xin lấy luôn cả bốn chị em làm vợ .

Lại nói chuyện yêu tinh khi quay trở lại, sức sạo tìm mãi không thấy bốn cô gái đâu . Miếng mồi ngon sắp lọt vào miệng lại để trượt mất, nên mù tức giận tràn hông . Sau đó ít lâu, mù nghe tin ở kinh kỳ cử hành hôn lễ của hoàng tử lấy được một lúc bốn chị em . Không ngờ bốn con mồi của mình lại trở thành vợ hoàng tử, cơn giận của mù đã lắng xuống, bấy giờ lại bùng bốc lên . "Hừ, ta sẽ phải tìm cách làm cho chúng nó ít nhất phải thân tàn ma dại, mới tha". Nghĩ vậy, mù đợi dịp hoàng tử lên ngôi, biết ông vua mới là tay hiếu sắc, bèn biến con gái mình thành một trang nết na tuyệt sắc, rồi một ngày họ, đưa con gái về kinh, trong một đêm bỏ vào ngự uyển, nơi vua thường đi dạo hàng ngày . Trông thấy cô gái đẹp đi lại giữa các luống hoa, nhà vua sững sờ đến mê mẩn . Vua hỏi:

-Nàng ở đâu tới đây ?

-Mẹ thiếp đưa thiếp lên thăm kinh kỳ, rồi vì mê cảnh, quá chân, hai mẹ con lạc nhau . Cuối cùng thiếp vì say hoa, lọt vào chốn này, không biết đây là vườn cấm .

-Nàng có muốn chung sống với ta ở chốn hoàng cung không ?

-Trong cung bệ hạ đã có những bà nhận sa cá lặn, thiếp xấu xí, chẳng xứng với bệ hạ .

-Thế mà cứ như ý ta, nàng lạy bỏ xa bọn họ . Thôi, hãy theo ta vào cung, nàng muốn gì, ta cũng bằng lòng .

Bấy giờ, cô gái yêu tinh mới nói toạc ý định của mình:

-Nếu bệ hạ muốn chung chăn gối với thiếp thì trước hết, hãy đuổi tất cả những người vợ cũ .

Vua đang cơn say đắm, đáp ngay:

-Khó gì việc ấy ?

Bèn bắt cô gái đẹp về cung, lại hạ lệnh cho cung nữ lập tức đuổi bốn chị em ra khỏi hoàng thành .

Khi nghe lệnh truyền, bốn chị em tưởng chừng như nghe tiếng sét . Những lời của vua phán, bọn cung nữ không thể không thi hành . Bấy giờ cô út đang có mang . Mặc dù cô tha thiết kêu nài, nhà vua cũng không thương hại . Bọn cung nữ và thị vệ cứ theo lệnh dẫn họ ra khỏi cửa cung .

Yêu tinh sau khi thi hành được kế độc, bấy giờ cũng đang đón chờ họ ở chợ . Nó hóa phép thành một cái quán trọ có đủ mọi thứ đồ dùng lịch sự, lại biến mình thành bà chủ quán, chờ khi bốn cô đi lang thang mỗi một, mới cất tiếng đón đã chào mời :

-Cửa hàng chúng tôi có chỗ trọ thơm mát, xứng đáng với các bậc quý khách dặm ngàn đường xa . Xin mời các bà vào an nghỉ .

Không nghi ngờ gì cả, bốn bà hoàng thất thế đành tạm vào quán nghỉ chân . Khuya lại, yêu tinh lên vào buồng nhắm khi họ đang ngủ say, móc luôn tám con mắt của họ một cách rất êm thấm . Đoạn, nó hoá phép làm biến mất quán trọ, cùng tất cả mọi thứ đồ dùng, rồi phi thân một mạch về nhà .

Sáng ra, bốn chị em tỉnh dậy thấy mình nằm giữa đất, mắt trở nên mù tịt, thì kêu khóc rất thảm thiết . Bụt đang ngồi ở tòa sen, chợt nghe tiếng kêu khóc, thì lập tức xuống ngay . Bụt hỏi:

-Làm sao các con lại khóc ?

Các cô kể chuyện cho Bụt nghe về số phận của mình . Nghe xong, Bụt bảo:

-Các con đang gặp nạn lớn . Hãy cố sống để nuôi con, sẽ có ngày tái hợp .

Đoạn; Bụt hóa phép làm thành một gian nhà, , trong đó có một vại tiền, một vại gạo, dặn rằng hễ lấy vơi bao nhiêu thì lại đây bấy nhiêu . Nghe lời Bụt, bốn cô yên lòng ở lại đây .

Cô gái út đủ ngày thán sinh được một đứa con trai . Thằng bé sồn sỡ, chóng lớn . Lên năm tuổi, Bụt đêm đêm hóa thành người đến dạy cho các môn võ nghệ, văn chương . Thằng bé thông minh, khỏe mạnh, học chóng tần tới . Lên tám tuổi, nó đã tinh thông mọi môn võ, lại gan dạ nhanh nhẹn, biết mọi cách ứng đối tiến thoái . Bụt bèn kể cho nó nghe chuyện cũ của mẹ và các dì của nó, nào lúc gặp yêu tinh, nào lúc bị vua ruồng đuổi và bị yêu tinh móc mắt . Đoạn, cho nó một con ngựa, và bảo:

-Con hãy một mình tìm đến nhà yêu tinh . Con tự xưng là cháu ngoại đến thăm bà . Con hãy đem hết khôn khéo để cho nó không ngờ vực, rồi tìm cách trả thù cho mẹ và các dì con .

Thằng bé ruổi ngựa theo lời chỉ dẫn của Bụt, quả tìm được đến nhà yêu tinh . Nó xuống ngựa, chào rất lễ phép :

-Thưa bà, mẹ cháu là hoàng hậu, cho cháu về thăm bà .

Yêu tinh hỏi thử mấy câu thấy nó đối đáp trôi chảy, tin là cháu ngoại thật, mừng rỡ đón cháu vào . Ở được vài ngày, thằng bé thấy nhiều sự lạ, miệng hỏi không ngớt:

-Thưa bà, cái gậy kia bà dùng làm gì ?

Yêu tinh trả lời :

-Ồ, thứ đó quý lắm, nó dùng để chỉ sông, sông cạn, chỉ núi núi bằng .

-Thưa bà, cái vìm kia đựng những con mắt, bà dùng để làm gì ?

-Đó là những con mắt bà lấy được ở bốn chị em nhà nọ, món đồ dưỡng lão của bà đấy .

-THưa bà, chén nước kia bà dùng làm gì ?

-Nếu ta đổ chén nước ấy vào vìm đựng con mắt thì mắt trở về với chủ cũ của chúng .

-Còn con sư tử kia bà dùng làm gì ?

-Con giống ấy giữ sinh mệnh của bà và của mẹ con . Hễ bà hay mẹ con bị ai chặt đầu cũng không bao giờ chết . Nhưng nếu chặt đầu con sư tử thì bà với mẹ của con đều chết cả .

Bấy giờ Bụt hóa làm con chuột bạch bò lên mái nhà yêu tinh, làm lay động cái chuông con treo trên nóc . Cái chuông ấy ít khi kêu, mỗi khi kêu tức là chúa yêu ở rừng thăm gọi bộ hạ đến gặp mình . Vì thế, khi nghe tiếng chuông, yêu tinh lật đặt bảo cháu :

-Cháu ở nhà, bà phải đi có việc, ba ngày nữa mới về . Cháu nhớ giữ gìn mọi thứ cho bà nhé !

Nhưng yêu tinh đâu có ngờ trong khi mù đi vắng, thì thằng bé đã gom góp mọi thứ bảo bối rồi cười ngựa về kinh . Đến nơi, nó đi thẳng vào cung xin gặp vua . Vua cho vào, nhưng vì không biết nó là ai, bèn hỏi:

-Mày là đứa nào ? Đến đây có việc gì ?

-Tâu bệ hạ, thần là con trai của bệ hạ ruồng rẫy đẻ ra .

NÓi rồi thằng bé kể một mạch cho vua nghe tất cả mọi chuyện, từ lúc mẹ nó và các dì bị đuổi ra khỏi hoàng cung cho đến lúc nó đánh lừa con yêu cái, nắm được tang chứng trong tay . Đoạn nói tiếp :

-Vương phụ từ bỏ những người vợ hiền thực để vui thú với yêu tinh . Hiện nay, tính mạng vương phụ như trứng để đầu đàng .

Vua đáp :

-Bảo hoàng hậu là yêu tinh, việc ấy ta hoàn toàn không tin .

-Nếu vương phụ không tin thì con đem con sư tử này chặt đầu, sẽ biết hư thực .

Bèn chặt con sư tử làm ba khúc . Hoàng hậu đang nằm trong cung, tự nhiên ngất liệm rồi chết luôn .

Trong khi đó, yêu tinh mẹ đang ở trên động với yêu chúa cũng ngã lăn ra bất tỉnh nhân sự . Bấy giờ vua mới nhận rõ sự thật, bèn sai ném xác hoàng hậu ra ngoài bãi . Thịt nó rửa nát biến thành ruồi , muỗi và các thứ sâu bọ . Vua bèn theo hoàng tử đi thăm các người vợ cũ . Chén nước của yêu tinh, khi đổ vào vìm đựng mắt, những con mắt bỗng như có phép thần, nhảy lên gắn vào hố mắt của bốn người đàn bà . Mẹ hoàng tử và các dì của nó lại nhìn thấy mọi vật và vẫn xinh đẹp như xưa .